

דברי הכפר

גיליון מס' 2613 ב' בניסן תש"פ * 3 באפריל 2020
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

בית כפר הנשיא מודיע בצער רב על
פטירתה בשיבה טובה, של

בלה דייויס

ז"ל

תנחומינו לטוטסי, זאבי, ומרקי
לנכדיה וניניה
ולכל המשפחה המורחבת.

שלא תדעו עוד צער

Mum

My Mum was beautiful
and loved beautiful things.

Always busy doing nice things for other people
and for us, your family
putting everyone before
yourself.

It's amazing how many lives you touched. Even when I came to visit
you in Beth Yonatan you would offer to share your meal with me.

You were so creative. Nearly everything I know, you taught me.

You were a loving caring Mother and Wife. I am eternally
grateful to you for the way you cared and nursed our Father.

I will miss you, I already do.

Rest in peace
Toots

Mum

My mother taught me to walk and to talk
and to sew and to cook and to argue
She also taught me right from wrong,
and I don't know if I ever said thank you

She knitted me jumpers my friends would admire,
and altered girls' clothes to supplement my attire
Now I've adopted a thimble to remind me of her,
and I'm not sure I ever said thank you.

Mum would lay out grand tea parties for friends and relations
For birthdays, anniversaries and special occasions
Her cakes were a legend, her Florentines too
And I probably never said thank you

Mum learned healthy eating long before 'twas a trend
Every day she ate salad, until the very end
Wholemeal bread, acorn coffee, Vecon and tofu
All this we inherited and never said thank you

Expeditious deployment of Scrabble abounded
Mum never turned down a game when suggested
She beat us, and beat us, and beat us, some more
And we never said thank you for keeping the score

Our Mum was a carer, a giver and sharer
Making soups, mopping brows, a people's repairer
She made us feel better, whatever was wrong
I may still not have thanked her, after so long

Our Mum's beautiful and she sings like a bird
She speaks the queen's English pronounce every word
It's like living with royalty, which can sometimes be tough
But I still never thanked her for teaching me that stuff

Bella was shy, with guarded emotions
Protecting herself with a shell of devotion
To her family, her husband, to her friends and her home
And I never said thank you for the protection she's shown

So thank you Mum, thank you a million times over
For every meal, every stitch, every nursing through fever
Thank you for teaching and thank you for listening
Thank you for playing and thank you for singing
Thank you for caring what happens to us
And for being there any time, and for making a fuss
Thank you for making me who I am
and thank you for being my Mum

With all my love
Rest in Peace
Your son Mark

סבתא

במכונת התפירה הישנה שלך סבתא תפרתי הרבה תחפושות לילדים שלי,
אבל בעיקר קלקלתי ותיקנתי אותה עשרות פעמים.

זאת הייתה מכונה ישנה.

יש לי חיבה מוגזמת לנוסטלגיה. אני אוהבת להתרפק על זיכרונות
מהעבר.

ויש לי ממך כל כך הרבה זיכרונות יפים:

צועדות יד ביד במסדרון של ROSH PINA NURSERY SCHOOL באנגליה.

נתת לי כל כך הרבה ביטחון.

קוטפות יחד פטל בגינה שלנו ומפזרות פירורי לחם לציפורים.

את הפנים שלך זורחות בכל פעם שראית או פגשת תינוק.

לימדת אותנו אהבה לטבע ובריאות.

לימדת אותנו חמלה, דאגה ואהבה.

זוכרת את ידי הזהב שלך תופרות, רוקמות, סורגות, מבשלות, אופות...

היית פרפקציוניסטית עד יומך האחרון.

שמרת על אורח חיים בריא – תזונה בריאה ופעילות לגוף ולמוח.

אני מודה לך על זה. בזכות זה זכינו לכל כך הרבה שנים טובות איתך.

בשנים האחרונות כשדיברנו, היית אומרת שהגוף שלך זז לאט מידי.

עדיין היית ורצית, כל אותם דברים שאהבת לעשות אבל הגוף כבר לא
ציית לך.

כשמכונת התפירה הישנה שלך התקלקלה בפעם האחרונה, נאלצתי
להיפרד ממנה. יודעת שאני נפרדת גם קצת ממך.

יודעת גם שהלב מלא בזיכרונות של הריחות, הטעמים, התחושות,
הרגשות, החוויות, המקומות והמבט שלך. מהם אני לא נפרדת.

סבתא, אני מקווה שבעולם של מעלה, את וסבא נפגשים.
התגעגעת אליו כל כך.

אוהבת לעד וכבר מתגעגעת

ענבל

בלה ואני

במשך המלחמה כשהיינו בהכשרה באנגליה, הייתה תחלופה של החניכים בין ההכשרות, שם פגשתי את בלה לראשונה. הזיכרון הכי רחוק שיש לי מאיתנו, זה כשעלינו ארצה ב-1948 אריה ואני, שלום ובלה. כבר היו לנו אז ילדים. לנו היה את רותי, לשלום ובלה היה את זאבי.

בלה הייתה בחורה מאוד יפה, מאוד מאוד נחמדה והתחברנו. בעליה לארץ, התנועה שלחה קודם את הרווקים, חלקם מהוותיקים של כפר הנשיא. ואנחנו המשפחות, עלינו אחרי הוותיקים הראשונים. מאנגליה נסענו לצרפת, כאילו "לחופשה". משם התנועה שלחה אותנו ארצה, שבע משפחות עם ילדים. במרסיי עצרו אותנו ושהינו במחנה פליטים שם מספר שבועות. במרסיי היינו הרבה זמן יחד, בלה ואני. אולי שם בעצם החלה החברות שלנו ממש. ואז יום אחד באו והודיעו לנו שהאנייה 'קדמה' מוכנה עבורנו ואיתה הגענו לארץ ישראל. זה כבר היה אחרי קום המדינה. כשהגענו ארצה, נשלחנו ארבעתנו, בלה ושלום, אריה ואני והילדים שלנו, מיד לחדרה. בשנות ה-50, (ב-51 אני חושבת), שוב שלום ובלה כבר עם 2 ילדים, עם זאבי וטוטסי. אנחנו עם רותי וזאבי, נשלחנו (חזרנו) לאנגליה לשליחות. בלונדון בלה ואני חידשנו את ההיכרות שלנו, נפגשנו, ביקרנו אחת אצל השנייה, בזוגות או בנפרד. ונפגשנו בערבים של התנועה.

שם שוב בילינו אולי הכי הרבה זמן ביחד.

שנות ה-60 חזרנו שתי המשפחות לכפר הנשיא ושוב היינו בקשר כי הילדים שלנו, זאבי וטוטסי היו בכיתת צבי. הפעם היה לנו קשר בין אימהות. אימהות לילדים באותה כיתה.

בלה ושלום עזבו וחזרו לקיבוץ ועזבו. וכשבלה חזרה לקיבוץ לבדה, כמובן חודש הקשר ביננו.

לאט לאט קבוצת הוותיקים התחילה להתדלדל, והקירבה בין כל הוותיקים שנשארו התהדקה, וכמו כן החברות בינינו חזרה.

כשבלה נכנסה לבית יונתן, אריה נכנס קצת אחריה, שוב נפגשנו,
 דיברנו והעלנו זיכרונות.
 עצוב היה לי לשמוע שבלה נפטרה אחרי הכול – 75 שנה של היכרות.
 וכמה עוד נותרנו.
 אני שולחת ניחומים לכם, זאבי טוטסי ומרקי. שלא תדעו עוד צער.
 אהבתי את אמא שלכם מאוד. היא היתה תמיד, אישה יפה ונחמדה.
 וידעה להיות חברה טובה.
 יהי זכרה ברוך. לעולמי עולמים.

ג'וליה ניצן

מכתב לחברי ותושבי כפר הנשיא

מאת דוד אלמן – יו"ר צח"י כפר הנשיא

במסגרת הימים הקשים העוברים עלינו, אנו נדרשים להחלטות לא פשוטות. מטבע הדברים, האיזון בין ההתחשבות ברגשות לבין הדאגה לבריאות הציבור, הוא איזון עדין במיוחד. הבריאות אמנם חשובה ולמעשה כמעט מעל לכל. יחד עם זאת היחס האישי והקהילתי, נלקח בחשבון בכל החלטה, קשה ככל שתהיה.

החלטות צוות החירום (צח"י) נשקלות היטב. כל הודעה היוצאת לציבור היא על דעת הצוות כולו. אין מקום להחלטות אישיות.

השיקול הראשון – בריאות הציבור - מהווה את מרכז הכובד ובעקבות כך, החלטנו החלטות קשות כגון סגירת מרחבים ציבוריים לציבור. המצב אמנם משתפר והולך, אך יש עדיין ההולכים בהרגשה ש - "לי זה לא יקרה". אולי הם צודקים אבל כתוצאה מהתנהגות כזו, זה יכול בהחלט "לקרות" לאחרים!

תארו לכם מצב שמישהו ימות כתוצאה מהדבקה של ילד המסתובב בניגוד להוראות. תארו לעצמכם שמישהו ימות כתוצאה מהדבקות ע"י בן שבא לביקור ומפר הוראות בידוד. כעת תארו לעצמכם מה אותו ילד או בן יסחוב איתו כל חייו, על כך שגרם למותו של אדם!!!

לכן, הורים יקרים, הסבירו היטב לילדיכם ו/או לבניכם המבקרים, את הנושא! מבקש מראש את סליחתכם על העלאת מצב כל כך כאוב. לצערי יש עדיין כאלה שלא הפנימו את המצב.

זו גם הסיבה שביטוי "שמחים שבאתם" לגבי בנים מבקרים, אינו מתאים כאן ולמעשה ברח לנו מתחת לראדאר. רוצה להאמין שכולנו מבינים את הכוונה מאחורי הדברים.

השיקול השני, מאגד בתוכו את היכולת שלנו "לאכזף" החלטות. ככל שנדע להסביר יש סיכוי טוב יותר שהמודעות תשתרש וכך נוכל ליישר קו בין ההחלטות הקשות לבין צרכי הציבור ורגשותיו.

ברור לנו שיש, ויהיו, כעסים לא קטנים על החלטות אלו ואחרות. ועל כן פניתי אישית: אנא אל תתנפלו על הדוברות שלנו. הן סה"כ ממלאות אחר החלטות הצוות כולו. אני מזמין כל מי שיש בו כעס, תלונה וגם הצעה מעשית, לפנות אלי אישית. אני מבטיח להתייחס, גם אם לא תמיד אסכים, ובמקרה הצורך אביא בפני הצוות.

דוד

מאחל לכולנו בריאות!! – ביחד נוכל לנגיף!!

שלום רב

אני לא יודע מי ניסח ההודעה מאתמול, אבל הנימה שאני קורא בתוך השורות, ולא ביניהן, זרה לכפר הנשיא עד היום.
הבית של ההורים שלך תמיד יהיה גם הבית שלך.
עם היה לך בן או בת בעיר, שפתאום איבד את הפרנסה ומחויב לשלם שכר דירה, לא היית רוצה לעזור לו כמה שאפשר?
לדעתי החשיבה לא הייתה מספיק עמוקה כלפי החברים שלך.

חתום: רימונד סולומון

תגובה

ראשית, אני אחראי לכל הודעה שיוצאת מצח"י.
הצדק איתך שהנימה זרה לנו. המצב שנכדים וילדים יכולים להרוג את הוריהם בחוסר זהירות, זרה לנו אף היא!
אני מוכן לקחת על עצמי להיות "האיש הרע" אם זה יציל אפילו בן אדם אחד!
בהבנה, למרות אי ההסכמה בינינו.

חתום: דוד אלמן - יו"ר צח"י

מה זה צח"י? - פיקוד העורף

צח"י זה צוות מתנדבים פעילים, תושבי הישוב שעברו הכשרה בסיסית, על מנת להוות צוות התערבות וסיוע ישובי במצבי חירום ומשבר.
צוות לכל יישוב. הרכב הצוות: יו"ר וסגן, ...

(תוספת: העורכת)

על דא ועל הא / מעט: תמר וולפין

• בלה דייזיס ז"ל:

כשהגעתי לכפר הנשיא, הכרתי את בלה שהייתה אישה צעירה (לפי חשבוני בשנות השלושים שלה), היא ושלוש ז"ל בן זוגה, היו אז חברי הקיבוץ. בלה עבדה כמטפלת בכתת אייל (עם אדם בן חנוך ז"ל ועם עדנה קולינס, שתיבדל לחיים ארוכים). אני זוכרת אותה, האמא של זהבה, היא טוטסי, שהייתה אישה יפה מאד.

חלפו השנים, משפחת דייזיס עזבה את הקיבוץ, אחר כך חזרה אלינו טוטסי, שלום שנפטר בגיל צעיר נקבר כאן אצלנו, ואז הגיעה לכאן בלה כתושבת. בחדשים האחרונים, פגשתי את בלה מידי שבוע בקבלת השבת בבית יונתן. בלה אהבה לשיר, וחלק לא קטן מהשירים היא זכרה בעל פה.

כל כך חבל לי שבשבועות האחרונים נמנע ממני להגיע ולשמח את בלה ואת הדיירים האחרים בבית יונתן. כואב מאד שבגלל המצב, בלה נפטרה מבלי שמשפחתה יכלה להיות לצידה. האיסור החמור מובן כמונע הדבקות, אבל מה עם הבדידות, והניתוק מהמשפחה? כואב, כואב מאד.

תנחומי לטוטסי, לג'קי לילדים ולנכדים, וכן למרקי ולזאביק האחים, ובני משפחותיהם.

• הלוויה בימי קורונה

הלך לעולמו, בקיבוץ מעיין ברוך, יענקלה גלי, ממייסדי הקיבוץ, שהיה דמות פעילה וידועה מאד באזור כולו. בין השאר הוא היה המתרים הגדול של מכללת תל-חי.

הלווייתו התקיימה בקיבוץ, מעיין ברוך. בגלל הנסיבות, לא יכלה להתקיים הלוויה וקבורה בנוכחות רבים. אבל במעיין ברוך מצאו דרך נפלאה ומרגשת ללוות את הנפטר: הארון הונח על טנדר פתוח, המשפחה נסעה מאחורי הטנדר, והמסע הזה עבר במסלול גדול בקיבוץ, לשם יצאו החברים שרצו להיפרד. הם עמדו במרחק זה מזה, אבל יכלו לחלוק את הכבוד האחרון למת. אפשר לראות סרטונים ותמונות באתר של מעיין ברוך בפייסבוק. (כל כך שונה מהדרך הנוראה שבה התקיימה ההלוויה בבני ברק באותו היום).

אני מקווה שלא תהיינה עוד הלוויות בימי הקורונה אצלנו, וגם לא אחר כך. ליווינו בדרכם האחרונה מספיק חברים בתקופה זו. אבל, אם חלילה, תהיה זאת ההלוויה שלי, טפו טפו טפו, ככה אני רוצה לנסוע לזיתים בימי הקורונה.

• חצי הכוס המלאה:

אכן, אלה ימים לא קלים. בעיקר הם קשים להורים צעירים עם ילדים קטנים וגדולים שרוצים וצריכים להוציא מרץ, והם מתישים את ההורים, ולא מבינים מדוע כך נגזר עליהם. לנו, האוכלוסייה בסיכון, אלה ימי חרדה מסוימת (האם האנשים שבאים מבחוץ, אינם מסכנים את חיי ואת חיי יקירי). אלה ימי דאגה למאות אלפי אזרחים שאבדו את פרנסתם, ושמי יודע מתי, אם, ואיך יתאוששו. אבל יש גם נקודות אור רבות, וביניהן השירותים שאנו יכולים לקבל בימים אלה. למעשה, כולנו, נדרשים כל יום לפתרונות יצירתיים, בהיעדר כל מה שהיינו עושים בתוך השיגרה בימים שלפני המגיפה.

האלונית: דוגמא ומופת לשירות מעולה. ראשית, חוץ מביצים (מחסור ארצי), המדפים מלאים כל טוב, ואני לא מרגישה שחסר לי משהו (גם בלי ביצים אני יכולה להסתדר). צביה והצוות שלה עושים מאמצים גדולים לספק את השירות ואת הסחורה באופן הבטוח ביותר והבריא ביותר ללקוחות ולצוות. הבוקר, לאחר שהגיעה ההודעה על שעת הבוקר הייחודית ללקוחות שבגיל הסיכון, הגעתי, לבשתי כפפות ומסכה ועשיתי קניות בעצמי (וזאת גם הזדמנות להודות לטרי ולנעורים ועובדי האלונית על שירות המשלוחים שזכינו לו בשבועיים האחרונים). ואיחולים לארז, שמפאת גילו, מחכה עכשיו בבית לחזור לעבודה באלונית – כולנו מקווים שתחזור במהרה, זה גם יהיה סימן שהמגיפה עזבה אותנו (היא תעזוב!!).

גל אלקטריק: בשבוע שעבר שבקה מכונת הכביסה שלי. היה לי ברור שצריך לקנות חדשה. חיפשתי באינטרנט בין רשתות שונות, התייעצתי עם מכרים, ובחרתי בחנות גל אלקטריק בראש פינה. ליאור, הבעלים, המליץ לי על מכונה מסוימת, ו...בתוך חצי שעה, המכונה הייתה כבר אצלי, והוא גם לקח את המכונה הישנה. בשעת כתיבת שורות אלה אני מחכה לטכנאי שיבוא לחבר אותה. תבורך ליאור!

ניצת הדובדבן: עוד שירות מצוין של משלוחים של הדברים שאני צורכת דרך קבע, ותודה לחברתי, קרול ב. שמארגנת את המשלוח מידי שבוע.

משלוחי דגים: הוא קורא לעצמו "ברבוניה" והוא נמצא בכרמיאל, והוא מביא דגים טריים על פי הזמנה. הדגים הגיעו בתוך ארגז קלקר מכוסים בשקית של קרח, והמחיר סביר מאד!

וכל זאת בנוסף לשפע ההרצאות, שיעורי הכושר הגופני למיניהם, סרטים, הצגות וקונצרטים שניתן לצרוך ביוטיוב ובטלויזיה. ממש אין מספיק שעות ביממה, גם בימים אלה של סגר.

• חג הפסח:

לא, אנחנו לא ניסע לשום מקום לליל הסדר, אפילו משפחתנו בתוך הקיבוץ תחגוג, כל אחת בביתה. אבל הפסיקה של הרבנים הספרדיים, המאפשרת לקיים את הסדר באמצעות המחשב (זום), תאפשר לכולנו להסב סביב אותו המסך, לספר ביציאת מצרים ולקוות שלשנה הבאה נוכל גם להתחבק ולהתנשק בליל הסדר.

חג שמח לכל קוראי דברי הכפר

ושבת שלום.

תמר וולפין

לגיא וגנר שדואג לנו בנאמנות, לענייני נוי ובמיוחד למכת השרצים התקופתית. / שמחה ארנולד

על עיניים ועל שרצים אבל לא על קורונה

בשנה שעברה בתקופה זו נתקלתי בבעיה הולכת ומחמירה של חלזונות ענק בגינה שלי. אולי מוטב להגדיר את הבעיה כזוחלת ומחמירה, כמו ארבה, וכל אחד בגודל של כדור טניס שולחן, ואם אני מגזימה, אז רק במעט. הם טרפו לי את עלי החצבים ואת החוטמיות והשאירו הרס ושממה אחריהם. לא התייאשתי, שינסתי את מותניי והפשלתי את שרווליי ויום יום רדפתי ואספתי אותם. ואז זרקתי אותם מעבר לרכס, בואך נהר הירדן. שם הם חיים חיי אושר או געגועים עד עצם היום הזה.

או לא. כי הנה הסתיו עבר, כמעט פנה הגשם ומה פוגש אותי בבוקר אחרי הסערה? משלחת של חלזונות, גם גדולים וגם צאצאיהם הקטנים. האם הם חזרו לביקור מולדת מעבר לרכס הפונה אל הגולן? או שמא אלה השרידים של מי שלא יצאו לגלות, שחפצים לבייש אותי? או לאתגר?

ובין החלזונות של לפני שנה ואלה של שנה זו, קרו דברים כפי שדברים ממשיכים לקרות. היו שתי נגלות של בחירות, וכעת הממשלה כמו המשיח

רק בדרך. וכן, יש לנו קורונה. תינוקות נולדו ויקרים לנו הלכו לעולמם וביחד עם שאר החולירות, מצב הראיה שלי הדרדר בקצב מסחרר.

הייתי בטיפול במחלקת עיניים עד שנסגרה, שם בביקור הראשון נודע לי ש"הלחץ בעין ימין מסוכן". נבדקתי מכל צד, הרבה טיפות מטופטפות שמערפלות לי את הראייה עוד יותר. בביקור חוזר קיבלתי גזר דין "רע. מתקדם". עוד בדיקות ועוד טיפות. טשטוש מוחלט. יעשו לי טיפול לזר, ומסבירים לי שלא יהפוך את התהליך, אבל, אם לא אתעוור תוך כדי טיפול, זה לפחות יאט את קצב ההידרדרות. ואלה החדשות הטובות. בני משפחתי דאגו לי, חבריי מעודדים אותי ותלמידה אחת, יהודיה משיחית בארצות הברית מתפללת עבורי ומבטיחה שהאל יעזור לי. וראו זה פלא.

אני יוצאת בבוקר אחרי הגשם האחרון והנה, איריסים סגולים ולבנים פורחים, מרבד של כובע הנזיר בשלל גוונים של אדום שני עד כתום זוהר. השקדייה עדיין פורחת והעשבים משתוללים אל על, ממש מתקרבים לגובה העיניים, כדי שלא אפספס אותם. וכן, מודבקים לעלים הבשרניים המפתים, חלזונות בשורה, כל אחד בגודל קלמנטינה. נו, קלמנטינה קטנה, אבל חיה גדולה. מה יפה הטבע. מה חסדה של השגחה עליונה, אשר כתשובה הולמת לתפילה מהלב מביא לעיניים חלשות וגם מטושטשות, חלזונות ענק שאי אפשר לפספס אותם. אני מחפשת, אוספת ומעבירה אותם למולדת החדשה שלהם,

הרחק מגן העדן שלי, שאני עובדת ושומרת אותו, ואני מברכת על כוחו של האל המתחשב בכל יצירותיו. אולי יתפנה במעט מהבעיות שלי ויטפל גם בנגיף הקורונה.

שמחה

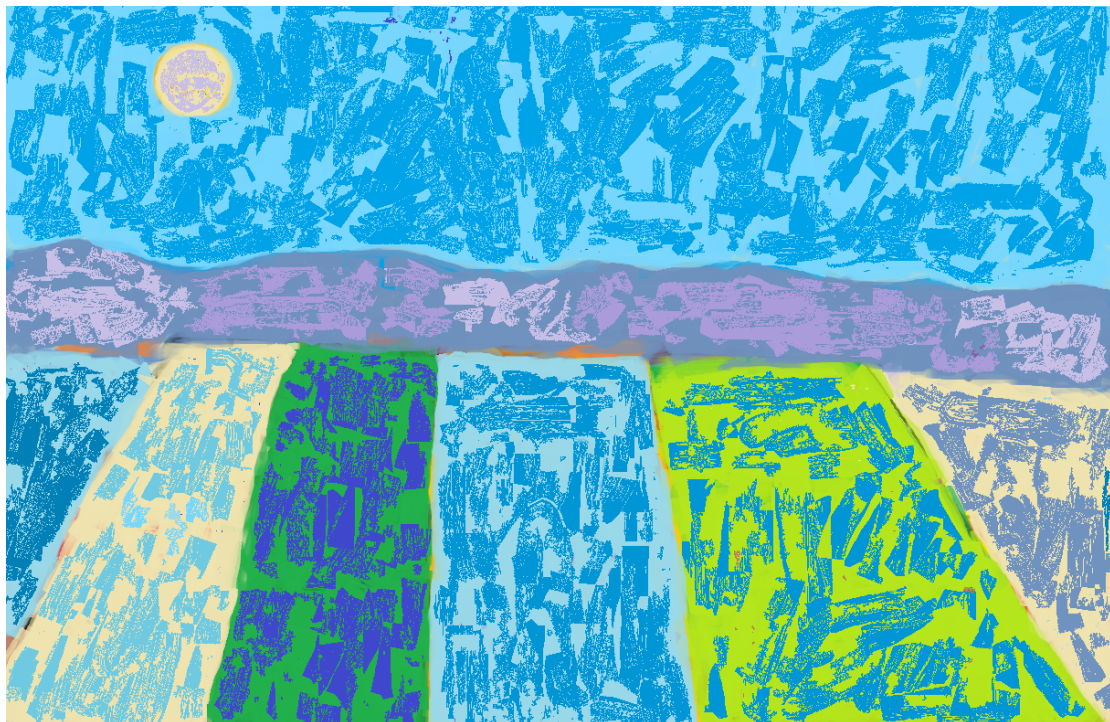

בניסן נברא העולם

ראש חודש ניסן, הוא אולי החודש הכי יפה בשנה. עוצר נשימה לראות איך מבעד לטינופת הרשעות והאיוולת המציפות אותנו עכשיו יחד עם הקורונה, הוא פורץ לו בלי לבקש רשות ובלי לנהל משא ומתן. רק בא ככה בכל העוז שניחן בו מהטבע ומשתרר על הכול. ואיך לא יבוא משה איבן עזרא ויקשור לו כתרים. מגיע לו בחיי שמגיע לו...

כתנות פסים לבש הגן / משה אבן עזרא

כתנות פסים / לבש הגן / וכסות רקמה / מדי דשא
ומעיל תשבץ / עטה כל עץ / ולכל עין / הראה פלאו
כל ציץ חדש / לזמן חדש / יצא שחק / לקראת בואו
אף לפניהם / שושן עבר / מלך כי על / הורם כסאו
יצא מבין / משמר עליו / וישנה את / בגדי כלאו
מי לא ישתה / יינו עליו / האיש ההוא / ישא חטאו.

כשהגענו מן הים | דודו פלמה

"כשהגענו מן הים" הוא ספר שירים חדש שלי שיצא לאור לפני כשבועיים בהוצאת "עמדה". למרות שכל תהליך ההפצה מוקפא בגלל המצב, כמה דברים שכתב על הספר:

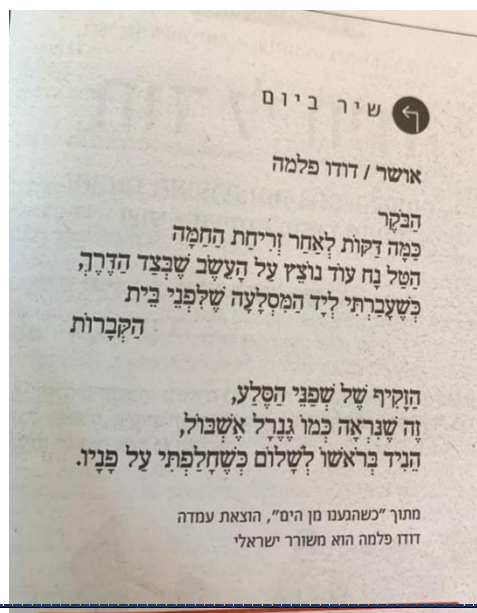
רן יגיל מבקר ספרות שכותב במעריב ובהארץ ומייסד כתב העת "עמדה":

"פעם בא משורר צעיר אל מרדכי אבי-שאול, מתרגם תומאס מאן ומשורר קומוניסט, ואמר לו: אני בשירתי לא פוליטי. אני לא מתעסק בפוליטיקה. ענה לו אבי-שאול, אבל הפוליטיקה מתעסקת בך. אוהו איך שהיא מתעסקת בך.

תחושה חזקה מעין זו עלתה בי למקרא ספר השירים החדש של דודו פלמה "כשהגענו מן הים". אתה קורא את השירים החזקים שבשערים וחש שבעצם הכול פוליטי – מן השיר הלירי האישי, דרך מעשה האמנות ועד לשירי המחאה. אין להתחבא בין השורות ובתוך המילים. אתה חשוף לאדם הנמצא במרכז החברה בתוך הוויית הזמן העכשווית.

אנחנו לא נולדנו מן הים על פי השירים האלה, על שהסופר משה שמיר היה כמה שנהיה כאלה. אנחנו אכן הגענו מן הים, ואילו חלקים אחרים מן העם הזה גם באו מפנים היבשת, אבל התחושה היא שהאטביזם, ירושת האבות הזו, מלווה אותנו גם אם נולדנו כאן, ולא לארץ זרה באנו, אלא לארץ שבה עם אחר הלך והתהווה במקביל אלינו. את כל התחושות הללו מעלים השירים היפים פה בספר וקושרים את כלל החברה הצעירה המתהווה כאן למעשה האמנות, בעיקר הפיסול והציור הנצחיים, אך גם הספרות, ואל האישי שבאישי כמו מות אב או אם או חבר, למשל. הכול מתערבל בפוליטי, אפילו הנוף, כמו בשיר "אושר":

מי שמעוניין לרכוש את הספר יוכל לעשות זאת ישירות ממני. דודו פלמה

השיר התפרסם בעיתון 'הארץ' בבוקר יום שלישי 31.3.20 במסגרת המדור "שיר ביום" ב'גלריה'. את השיר צילם ושלח מטוב ליבו יהודה עדר

ריאליטי / שושנה שרקי

מודה, אני אוהבת לצפות בתוכניות ריאליטי. אבל בחיים לא הייתי נכנסת להשתתף בתוכנית כמו האח הגדול והישרדות... להיות לבד בבית עם אח גדול והוראות וחוקים? להיות לבד בשטח פראי ולחשוב שאין לי אוכל ואולי גם לא מחר? מנסה תמיד להבין מה בכלל מושך אנשים להשתתף בתוכניות כאלה.

אבל, אני מאוד אוהבת לצפות מהצד. להקשיב, לראות איך הם מתמודדים, מנותקים וסגורים בבית... מנסה להבין.

והנה ללא התראה מראש, בלי שום מיון להתאמה. מבלי שבכלל הסכמתי. אני בפנים. מגבוה גזרו עליי, והריני שחקנית בתוכנית ריאליטי של החיים. עם ספר הוראות וחוקים של האח הגדול, שמשתנים, תוך כדי המשחק,

במציאות: ההסגר ללא זמן מוגבל מראש. בכל העולם כולו, סגרו את הדלתות, כל אחד בביתו. ברחובות שוטרים בשמירה, שלא נצא מהבתים. על המסכים בבית, דיווחים וניתוחים ותוצאות, על כל הדיירים בעולם. כמה מהם בפנים, כמה כבר בחוץ. מי במצב קשה ומי לא שרד.

אני מבקשת לצאת מהמשחק. מתפללת, מתחננת, לא נרשמתי לא הסכמתי. לא רוצה. עצרו את העולם תנו לי לרדת. והאח הגדול שותק. אין יוצאים מן הכלל. ומי שלא שומר על החוקים ייקנס, יחלה או ימות.

זאת מלחמה. לא פיזית, את זה אנחנו מכירים. הפעם כל העולם כולו מנסה למגר אויב נסתר - קוראים לו וירוס והוא מוכתר. אכן, כל העולם כולו הוא גשר צר מאוד – אבל כבר קצת קשה לא לפחד כלל.

חג החירות בפתח - פעם היינו עבדים לפרעה במצריים... נצטרך לחשב מחדש, היכן היא החירות שלנו היום. מה נשתנה? האם הכל השתנה.

סיפור מהתורה שאני אוהבת, הוא הסיפור על מגדל בבל. איך האנשים חשבו אז, שכבר ראו את הכל, גייסו את כל חוכמתם והחליטו שעכשיו הם רוצים להגיע גבוה יותר, לשמיים. האלוהים של התנ"ך, כעס, הרס להם את המגדל, ובלבל את שפתם, שלא יוכלו עוד להתאגד ולעשות דברים כאלה.

מאז האנשים החכימו, לומדים שפות ומסתובבים בכל העולם, רוצים לראות את הכל. רוצים עוד ועוד מכל תענוגות העולם. שותים, והוללים, ומתפשטים מכל ענווה ובושה.. ואין שובע. הכסף החליף את אלוהים והוא כוח עליון. עם כסף אפשר לכבוש כל מקום וכל חפץ.

אפילו הגבול שהיה השמיים, נפרץ. אז אולי משמיים ירדה המכה, ובא על העולם, פתאום משום מקום, ווירוס. והוא מאיים, על כל העולם כולו. על כל מגדל בבל וזרועותיו.

ונכנסנו הביתה אנחנו עם עצמנו. כאן עכשיו קובעת ונקבעת; מידת האנושיות שלנו, הישרדות הרוח, נפש האדם ועמידותה. והאדם, שוב בתוך עצמו הוא גר, בין ארבע קירותיו. ירדנו מהבמה.

נטו. הכל כאן איתנו, מאיתנו, מתוך תוכנו. האמת, האמונה, האהבה, הפחד, הקירבה, הריחוק. אנחנו בני אדם. רק בני אדם. עם גוף ונשמה. עם צרכים בסיסיים, כדי לחיות. לב פועם. ותקווה גדולה.

ציטוטים יפים

אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותיך. ודא שמחשבותיך
נמצאות במקום בו אתה רוצה להיות – רבי נחמן מברסלב

האם יש משהו שאתה משתוקק לו,
או משהו שהיית רוצה מאוד שיקרה?
התמקד בו, בכל יכולת הריכוז שלך.
דמיון לך אותו בפרטי פרטים.
אם רצונך איתך דיו, וריכוזך עז דיו,
תוכל לממש את משאלותיך – רבי נחמן מברסלב

"אם אינך מוצא תפילה מתאימה, המצא אותה ~ " אוגוסטינוס

JAMES M. HANCOCK

THESE ARE THE QUESTIONS THAT THE COURT MUST ANSWER. THE COURT MUST FIRST DETERMINE WHETHER THE STATE HAS A VALID INTEREST IN THE PROTECTION OF THE PUBLIC HEALTH. SECOND, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE FEDERAL CONSTITUTION. THIRD, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE CONSTITUTION. FOURTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S POLICY. FIFTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S ECONOMY. SIXTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S SOCIETY. SEVENTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S CULTURE. EIGHTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S ENVIRONMENT. NINTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S HISTORY. TENTH, THE COURT MUST DETERMINE WHETHER THE STATE'S INTEREST IS COMPATIBLE WITH THE STATE'S FUTURE.

A group of students are playing basketball on an outdoor court. One student in a white shirt is in the foreground, while others are scattered across the court. A basketball hoop and backboard are visible on the right side of the image. The court is surrounded by a fence and some trees in the background.

IN TU
DIPLOMA
NOMI

מדינת ישראל

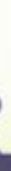
פנ ל' במבית תל' אס
ו בל'מודים, וד'אס
מאמדה נעלה מא
קוקר אי בא ל'אס

כל
יחד הוא נשחק, א
הדין מקפיד לראש
קבוצת הכדורגל
ליל, ולעסמים ברח

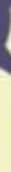
ה

 קול הרצלי העליון
 103.3 FM
 www.1033.co.il

 ביתר
 ולוחם
 את כל
 הקורונה

 תל אביב

הוא מציג את המסלול החדש, המיועד לבעלי מקצועות חופשיים, ואת המסלול החדש, המיועד לבעלי מקצועות חופשיים, ואת המסלול החדש, המיועד לבעלי מקצועות חופשיים.

[illegible]

הוא חתם על הסכם עם הממשלה, שבו הוא ימשיך לנהל את המפעל, אך יפסיק להיות מנהל הכלכלי. במקום זאת, הוא ימשיך לנהל את המפעל, אך יפסיק להיות מנהל הכלכלי.

הוא מנסה להסביר את המצב הנוכחי של ישראל, ואת הסיבות לכך. הוא מנסה להסביר את המצב הנוכחי של ישראל, ואת הסיבות לכך.

2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050
2051
2052
2053
2054
2055
2056
2057
2058
2059
2060
2061
2062
2063
2064
2065
2066
2067
2068
2069
2070
2071
2072
2073
2074
2075
2076
2077
2078
2079
2080
2081
2082
2083
2084
2085
2086
2087
2088
2089
2090
2091
2092
2093
2094
2095
2096
2097
2098
2099
2100
2101
2102
2103
2104
2105
2106
2107
2108
2109
2110
2111
2112
2113
2114
2115
2116
2117
2118
2119
2120
2121
2122
2123
2124
2125
2126
2127
2128
2129
2130
2131
2132
2133
2134
2135
2136
2137
2138
2139
2140
2141
2142
2143
2144
2145
2146
2147
2148
2149
2150
2151
2152
2153
2154
2155
2156
2157
2158
2159
2160
2161
2162
2163
2164
2165
2166
2167
2168
2169
2170
2171
2172
2173
2174
2175
2176
2177
2178
2179
2180
2181
2182
2183
2184
2185
2186
2187
2188
2189
2190
2191
2192
2193
2194
2195
2196
2197
2198
2199
2200
2201
2202
2203
2204
2205
2206
2207
2208
2209
2210
2211
2212
2213
2214
2215
2216
2217
2218
2219
2220
2221
2222
2223
2224
2225
2226
2227
2228
2229
2230
2231
2232
2233
2234
2235
2236
2237
2238
2239
2240
2241
2242
2243
2244
2245
2246
2247
2248
2249
2250
2251
2252
2253
2254
2255
2256
2257
2258
2259
2260
2261
2262
2263
2264
2265
2266
2267
2268
2269
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2279
2280
2281
2282
2283
2284
2285
2286
2287
2288
2289
2290
2291
2292
2293
2294
2295
2296
2297
2298
2299
2300
2301
2302
2303
2304
2305
2306
2307
2308
2309
2310
2311
2312
2313
2314
2315
2316
2317
2318
2319
2320
2321
2322
2323
2324
2325
2326
2327
2328
2329
2330
2331
2332
2333
2334
2335
2336
2337
2338
2339
2340
2341
2342
2343
2344
2345
2346
2347
2348
2349
2350
2351
2352
2353
2354
2355
2356
2357
2358
2359
2360
2361
2362
2363
2364
2365
2366
2367
2368
2369
2370
2371
2372
2373
2374
2375
2376
2377
2378
2379
2380
2381
2382
2383
2384
2385
2386
2387
2388
2389
2390
2391
2392
2393
2394
2395
2396
2397
2398
2399
2400
2401
2402
2403
2404
2405
2406
2407
2408
2409
2410
2411
2412
2413
2414
2415
2416
2417
2418
2419
2420
2421
2422
2423
2424
2425
2426
2427
2428
2429
2430
2431
2432
2433
2434
2435
2436
2437
2438
2439
2440
2441
2442
2443
2444
2445
2446
2447
2448
2449
2450
2451
2452
2453
2454
2455
2456
2457
2458
2459
2460
2461
2462
2463
2464
2465
2466
2467
2468
2469
2470
2471
2472
2473
2474
2475
2476
2477
2478
2479
2480
2481
2482
2483
2484
2485
2486
2487
2488
2489
2490
2491
2492
2493
2494
2495
2496
2497
2498
2499
2500
2501
2502
2503
2504
2505
2506
2507
2508
2509
2510
2511
2512
2513
2514
2515
2516
2517
2518
2519
2520
2521
2522
2523
2524
2525
2526
2527
2528
2529
2530
2531
2532
2533
2534
2535
2536
2537
2538
2539
2540
2541
2542
2543
2544
2545
2546
2547
2548
2549
2550
2551
2552
2553
2554
2555
2556
2557
2558
2559
2560
2561
2562
2563
2564
2565
2566
2567
2568
2569
2570
2571
2572
2573
2574
2575
2576
2577
2578
2579
2580
2581
2582
2583
2584
2585
2586
2587
2588
2589
2590
2591
2592
2593
2594
2595
2596
2597
2598
2599
2600
2601
2602
2603
2604
2605
2606
2607
2608
2609
2610
2611
2612
2613
2614
2615
2616
2617
2618
2619
2620
2621
2622
2623
2624
2625
2626
2627
2628
2629
2630
2631
2632
2633
2634
2635
2636
2637
2638
2639
2640
2641
2642
2643
2644
2645
2646
2647
2648
2649
2650
2651
2652
2653
2654
2655
2656
2657
2658
2659
2660
2661
2662
2663
2664
2665
2666
2667
2668
2669
2670
2671
2672
2673
2674
2675
2676
2677
2678
2679
2680
2681
2682
26

**לכל ילדי כפר הנשיא להורים למשפחות חקרות
ולכל אנשי הקהילה הקסומה שלנו**

**אנו שולחים ברכות לבריאות איתנה,
לאושר שמחה ומלא אהבה.
שנסיים עם הקורונה וההסגר
ונחזור לשיגרה מהר מהר
מתגעגעים ואוהבים**

צוותי מערכות החינוך של הקטנים וגם של הגדולים...

שנפסח / אביגיל מגינדה גרוס

שנפסח על כל מה שמיותר ומעכב

שנפסח

על כל מה שגורם לנו כאב.

שנדע להישאר

אפילו שאבדה לה התקווה.

שנצא מתוך החושך

שנפסח

על כל המילים המצמצמות.

שנפסח

שנדע לצאת

למסעות של יצירה

שנמצא בתוכנו את החוקים והתורה.

שנפסח

על כל חשבונות העבר..

שנפסח

על מקום שכבר נסגר, שנפתח את הדלת

לארץ של דבש

שנאפשר לעצמינו

להתמלא מחדש....

שנפסח על כל מה שמיותר

אביב הגיע... פסח בא...

ולצד נגיף בלתי נראה שמתעופף סביבנו,

מתעופפות להן הדבורים, מתעופפים הפרפרים

ומבשרים לנו שבא אביב.

הטבע סביבנו ממשיך לצמוח ולפרוח ומזכיר לנו שהימים עוברים,
והזמן לא עומד מלכת.

השנה נאלץ להישאר בביתנו.

נודה על טלפון מחבר או חברה, בן או בת, נכד או נכדה.

נשמח על מארז שעשה דרכו לפתח ביתנו,

ניקח נשימה עמוקה וננשום את ריח הפריחה מסביבנו,

נשב על המרפסת, נחלץ עצמות ונביט ביופי שסובב אותנו.

נאט את הקצב, ניקח את הזמן... הוא לרשותנו כעת.

נתכנס לתוך עצמנו ונודה על ביתנו, שעוטף אותנו בימים אלה,

ונברך על הבריאות שתישאר איתנו.

בעזרתם של הצוות ומתנדבים נוספים אני בקשר עם כולכם ורואה אתכם גם אם מרחוק. אני מתגעגעת לימים שוקקי החיים במפגש, לראות את כולכם, פעילים, נפגשים ומדברים.

ומחכה ליום שאחרי בו נוכל שוב להתכנס יחד ועד אז אני שומרת חיבוק לכל אחד מכם!

אני רוצה לנצל את ההזדמנות, ולהודות שוב לאנשים היקרים שעומדים לצדי (מרחוק) – מעדכנים, מארגנים, מרכזים, מסייעים ובעיקר תומכים. אתם מדהימים! ועוזרים לי לשמור על שפיות בימים טרופים אלו.

אני רוצה לאחל לכולנו, שנזכור לנשום, להריח, להביט, לשמוע ולראות.

רוצה לברך אתכם בחג אביב פורח, בבריאות טובה ובפסח רגוע ומלא אהבה!

שלכם ובשבילכם,

שיפי

משולחן העורכת

מחכה

מילים: ריטה לחן: עידן רייכל

יום אחד זה יקרה
בלי שנרגיש, משהו ישתנה
משהו ירגע בנו, משהו יגע בנו
ולא יהיה ממה לחשוש.

וזה יבוא כמו קו חרוט על כף יד
זה יבוא בטוח בעצמו
כאילו היה שם תמיד
וחיכה שנבחין בו

וזה יבוא, אתה תראה
הידיים הקפוצות יתארכו
והלב השומר לא להיפגע יפעם בקצב רגיל
זה יבוא, כמו שהטבע רגיל
להיות שלם עם עצמו

יום אחד זה יקרה
בלי שנרגיש, משהו ישתנה
משהו יגע בנו, משהו ירגע בנו
ולא יהיה ממה לחשוש

וזה יבוא כמו קו חרוט על כף יד
זה יבוא בטוח בעצמו
כאילו היה שם תמיד
וחיכה שנבחין בו

וזה יבוא, אתה תראה...
וזה יבוא, אתה הרי יודע
לא הכל יטלטל אותנו
לא הכל יכה
ומה שייפתח לנו
מחכה

"בינתיים יחלפו ימים,
שמש תזרח ותשקע,
ואנו לא נחוש.
ובעוד שנה נאמר:
'מה, כבר שנה?'
ועוד כאלה הבלים.
ונצחק בעליזות
כאילו הימים עוברים,
ולא אנחנו".

חנוך לוין

